

forebygge genopdragelsesrejser, også selv om den direkte betydning næppe vil være særlig stor. I den sammenhæng er det afgørende, at administrationen af ordningen på ingen måde begrænser børns muligheder for også at opholde sig i udlandet i perioder.

SF og RV ser fornuften i i større omfang at forberede asylansøgere på den realitet, at en meget stor del får afslag, bl.a. ved at øge undervisningen i engelsk og modersmål. Partierne har noteret sig, at asylansøgere stadig i fase 1 modtager danskundervisning, ligesom det er muligt i fase 2, hvis det er nødvendigt i forbindelse med praktikophold m.m. Det er vigtigt, at denne mulighed udnyttes mest muligt. Efter partiernes opfattelse burde danskdelen i fase 2 ikke udgå som obligatorisk fag.

SF og RV havde ønsket en længere frist for at indgive ansøgning om humanitær opholdstilladelse og lægger bl.a. derfor afgørende vægt på, at der gives omhyggelig vejledning og rådgivning inden fristens udløb.

SF og RV ser problemer i forbindelse med hjemmelen til at give politiet adgang til flyselskabernes bookingsystemer, ligesom Datatilsynets udtalelse, jf. L 94 – bilag 5, stiller spørgsmål ved, om det overhovedet er hensigtsmæssig at fastsætte en bemyndigelsesbestemmelse som den foreslåede. Disse forhold ønsker partierne drøftet yderligere i udvalget mellem 2. og 3. behandling.

Et *mindretal* i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Enhedslistens medlem af udvalget finder, at lovforslaget i det væsentligste indeholder en forringelse af flygtninges og indvandreres retsstilling, og at de forbedringer, som måtte være indskrevet, allerede er gældende i Danmark som følge af vore internationale forpligtelser.

EL mener, at reglerne om krav om en tidligere indgivelse af ansøgning om humanitær opholdstilladelse er en skærpe i forhold til den nuværende retstilstand. Formålet med forslaget er at kunne sende folk hurtigere ud af landet efter afslag på asyl. EL mener ikke, at lang sagsbehandlingstid er et mål i sig selv. Det kan tværtimod være medvirkende til at sætte den pågældende i en forværret situation. EL er dog af den opfattelse, at det fremrykkede ansøgningstidspunkt for at lade ansøgningen have opsættende virkning har en række retssikkerhedsmæssige konsekven-

ser, som ikke må tilsidesættes under henvisning til sagsbehandlingstiden.

EL ser lovforslaget som yderligere en skærpe af den »strammertendens« over for flygtninge og indvandrere, som Danmark internationalt er blevet kendt for.

EL finder, at de skærpede regler om ansøgning om humanitært ophold

- svækker en ansøgers retsstilling, fordi det bliver vanskeligere at få uvildig juridisk bistand inden 15 dage efter ankomst til Danmark,
- vil gøre det sværere for en ansøger at få overblik over og tilstrækkelig dokumentation for, hvilke helbredsoplysninger det vil være relevant at få fremskaffet,
- er uheldige for netop denne type af personer, som på grund af deres fysiske og psykiske helbreds mæssige situation er særlig sårbare, og
- kan gøre det endnu vanskeligere for en ansøger at få en sag behandlet under opholdet i Danmark, fordi den væsentlighedsvurdering, der skal ligge til grund for, at en ansøgning efter tidsfristen tillægges opsættende virkning, vil kunne anvendes meget restriktivt.

EL betvivler desuden vurderingerne i lovforslaget om, at det vil føre til færre ansøgninger om humanitært ophold. Man vil efter EL's vurdering tværtimod kunne forvente, at alle ansøgere fremover pr. automatik vil indgive ansøgning om humanitært ophold. EL finder desuden ikke, at den administrative byrde, som en ansøgning måtte have, bør danne baggrund eller tjene som argument for en lovændring på dette område.

Med hensyn til forslaget om skærpede regler for genopdragelsesrejser finder EL, at forslaget om skærpet kontrol og eventuelt fratagelse af opholdstilladelse fra børn, der har været sendt på en påstået genopdragelsesrejse, bygger på et afstumpet menneskesyn.

EL henholder sig til flere af høringsparternes svar, hvor det bl.a. er udtrykt, at forslaget kan føre til, at barnet og familien kan miste muligheden for nære familierelationer med familie i udlandet. EL mener desuden, at problemet vedrørende genopdragelsesrejser i højere grad må opfattes som et socialt problem. Løsningen findes derfor i højere grad gennem dialog med forældre og børn og med opsøgende socialt arbejde i stedet for gennem trusler om fratagelse af opholdstilladelse eller andre kontrolforanstaltninger.